

# STUDENTEN WEEKBLAD

13<sup>e</sup> Jaargang.  
No. 8.

HOOFDREDACTEUR: J. E. A. DE VOGEL.  
REDACTEURS: H. TH. BAART DE LA FAILLE, C. TELLEGEN,  
NOTODININGRAT, A. DE JONGH, W. F. A. ROËLL, E. HIJMANS.  
VAST MEDEWERKER IN ZAKE STUDIEBELANGEN: J. C. M. WIJSMAN.

Vrijdag  
18 Nov. '10.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f3,50, bij vooruitbetaling f3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.  
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. W. W. W. W. W.  
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdagnmiddag 4 uur aan het Redactie-adres: Vlamingstraat 34; daarna en slechts dan, wanneer toch opname in het eerstvolgend nummer gewenscht is, aan dat van den hoofdredacteur: v. Leeuwenhoeksingel 17.

## Delftsche Studenten-Almanak 1911.

De Commissie tot Redactie van den Almanak deelt mede, dat de termijn van inzending verlengd is tot Zaterdag 26 November, aangezien er nog groot gebrek is aan bijdragen voor Mengelwerk en Varia, en verzoekt alle Corpsleden en hen, die hoogstens 4 jaar geleden voor 't Corpslidmaatschap hebben bedankt, dringend hunne medewerking te verlenen.

Besturen van Corpsverenigingen, die de Jaarverslagen nog niet hebben ingeleverd, worden verzocht, dit alsnog vóór Dinsdag 22 November te doen. Verslagen, die na dien datum inkomen, zullen niet meer worden opgenomen.

De Redactie deelt mede, dat er nog geen teekeningen zijn ingekomen voor:

Schutblad.  
Lawntennisclub.  
Sportvereniging.  
Tusschen schutblad, T. H.  
" Mengelwerk.  
" Adreslijst.

en verzoekt de teekenaars in deze behoefte te voorzien.

Voorts verlangt ze nog teekeningen te ontvangen voor:

Tusschen-schutblad D.S.C. Caroussel.  
Societeit Phoenix. Tooneel.  
Odin. Fotografenvereniging.  
Vrije Studie. Igov.  
Debating. Schaakclub.  
Laga.

De Commissie tot Redactie van den Almanak verzoekt een ieder spoedig hun naam, adres, vacantië-adres, (telefoonnummer) te willen invullen in de daartoe bestemde lijsten, waarvan één exemplaar den geheelen dag ter teekening ligt bij den heer J. W. W. W. W., Binnenwatersloot 33, en het andere tot 4 uur 's middags op het Hoofdgebouw, na dien tijd op de Societeit Phoenix.

De Almanak-Redactie maakt bekend, dat repetitoren, die hun naam in den Almanak vermeld wenschen te zien, dit uiterlijk Zaterdag, 19 November aan de Redactie moeten mededeelen.

## Inhoud.

De Redactie van het S. W., door Suyver, met onderschrift, door de Redactie.  
Aan de Redactie, door E. P., met onderschrift door de Red.  
De Delftsche studie en de wedergeboorte van het Idealisme, II, door E. P.  
Corda Fratres, door W. J. I.  
Interacademiale bijeenkomst van Soc.-dem. Studenten te Amsterdam, door P.  
Maatschappij tot bevordering der bouwkunst.  
Geloof, door U. Ph. Lely.  
Het zoeken naar liefde, door E. H.  
Weekverslag.  
Technische Hoogeschool.  
Boekbespreking. — Viertalig Electrotechnisch Werktuigkundig Woordenboek.  
Ontvangen boeken.  
Wetsvoorstellen.  
Van alles en nog wat.  
Berichten en mededeelingen.  
Agenda.

## De Redactie van het S. W.

Wederom heeft de Redactie het geuit, voor mij de doorslag om er eindelijk op te reageeren. — De laatste jaren is het de meening der Redactie geweest, dat zij slechts op te treden had als functionaris van hen, die van het S. W. wilde gebruik maken om hun meening kenbaar te maken. En waar bij het algemeen geen voldoende uitingsdrang aanwezig bleek, verkeerde het S. W. in die afgelopen jaren in een min of meer diep depressiegebied. En al bestond er bij deze en gene wel de drang dit laag te willen verplaatsen, het bleef bij een ontevreden zijn met de verschijning en een wensch naar beter. En hoewel het ons moeilijk zou vallen met gegevens aan te toonen, dat het vroegere hoog van het S. W. zijn oorzaak niet overwegend had bij het algemeen, dat toen het initiatief zou genomen hebben, maar juist bij enkele personen, waarvan het meerendeel lid der Redactie was, zoo is dit toch onze meening over vroeger. Een meening, waarop voortbouwende, gevonden wordt, dat de herhaalde wanhoopskreten der Red. om copie een zelfbeschuldiging is van eigen onmacht, om problemen op te werpen, en op zulke wijze, dat er op gereageerd wordt, waardoor het gewenschte hoog, de levendige belangstelling bereikt is.

Want zeer zeker bestaat de behoefte aan zulk een toestand. Die keurbende van 400 man ( $\frac{1}{3}$  van 't algemeen) welke het karakter van algemeen studentenweekblad van het S. W. ophouden, die bende grijpt beslist iedere week met een zekere drang naar het nieuwe nummer, een drang, gericht door het verlangen in het S. W. de bespreking, formulering te zien, welke, opkomende uit de studentenwereld, ook hún belangstelling en meevoelen hebben.

De teleurstelling van dat verlangen openbaart zich in een ontevreden zijn op het S. W. der laatste jaren. Die bende heeft evenwel, als gemiddeld genomen, geen initiatief genoeg in zich, zélf die vraagstukken op te werpen, al wilden ook zij ze dóorwerken en daarna waarschijnlijk ook

hun meening er over uiten. Dat initiatief vindt men bij eenige personen méer naar voren komen, en dié personen zullen het S. W. vullen.

Die initiatiefpersonen kunnen die eigenschap in zoo sterke mate bezitten, dat zij, geen direkte verantwoording dragende voor de verschijning van het S. W., tóch daarin zich uiten. Maar zulke personen mag men onder de uitzonderingen rangschikken. Het meerendeel der initiatiefpersonen wordt gevormd door hen, die die eigenschap eenigszins in zich hebben, welke door plichtsbefef en verantwoordelijkheid op zoo'n hoogte is gebracht, dat initiatief volgt.

En deze personen zijn de leden der Redactie. Wanneer men het redacteurschap van het S. W. aanvaardt, heeft men daarmee op zich genomen, niet maar eens met een hooge hoed officieel doen of een sigaartje kauwen boven een schrijftafel op de redactiekamer, maar men is geworden een van degenen op wie de plicht rust, verschillende vraagstukken levendig op te werpen, of te bespreken. Is men uitgeput, dan verdwijnt men als lid. Als natuurlijk en rationeel zal dus het initiatief uit behooren te gaan van de Redactie. Zij heeft niet af te wachten wat binnenkomt, maar heeft te beginnen met zelf te doen.

Als geregeld lezer van het S. W. der laatste jaren beweert ik, dat die houding door de Redactie in die tijd niet is aangenomen. Zij heeft zich overwegend passief getoond, waar zij actief behoorde te zijn.

En ik ben er van overtuigd, dat een redactie, waar leven van uitgaat, óók levengevend is aan het algemeen. De kwestie van het algemeen is niet iets wanhopends, maar natuurlijk tegenover de activiteit van de Redactie.

Het moest noodig zijn, dat ieder lid der redactie zijn teeken had, waarmede hij z'n copie kenmerkte, om de massa's schrijverij van de redactie uit elkaar te houden. Die tijd is geweest, kan evengoed wéer zijn.

SUYVER.

Aan den heer SUYVER.

Met blijde verrassing zag de redactie het 1<sup>e</sup> reagens tegemoet, toen zij haar ietwat zure substantie bij het ogenschijnlijk futloos waterig vocht van de doorsnittlezer goot. Maar bij het verschijnend precipitaat valt nog wel 't een en ander op te merken.

Met een zekere psychologische betweterij spreekt U de mening van de redactie uit, terwijl toch uit de in de laatste tijd verschenen S. W.'s vrij duidelijk 't omgekeerde van uw beweren bleek, als vatte de redactie haar taak slechts op, als funktionaris van hen, die het S. W. gebruiken om hun mening kenbaar te maken. Ook aanvaardden wij niet het redacteurschap om „maar eens met een hoge hoed officieel te doen”, noch beoefenen wij „het sigarenkauwen”. En wij spreken uit volle overtuiging indien wij zeggen dat het onze wens is, en altijd geweest is waar mogelijk de eersten te zijn die zich uiten over verschillende onderwerpen en toestanden, die zich aan ons voordoen, maar wij voelen ons hoegenaamd niet geroepen om onze opvatting over het weekblad te lochenen door in ongeuite ontevredenheid ons op een zeer klein kringetje aangewezen vullingswerk voort te zetten, aangezien wij er stellig van overtuigd zijn, dat wat meer interesse ± 400 mensen met 't grootst gemak in staat stelt wekelijks een meer of min belangrik S. W. te doen verschijnen, wat ook 't enig gewenste is.

REDAKTIE.

## Aan de Redactie.

Veroorloof mij door het onderstaande de deelen aaneen te lijmen van een vaas, die in uwe wekelijksche uitstalling het leven heeft moeten laten.

Het verheugt me u te verklaren, hoe ik van ganscher harte instem met den geest van uw klemmend betoog, neergelegd in uwen oproep aan de lezers van het S. W.; regels, die geschreven zijn met het bloed, dat in U na lange en zware beproeving is gaan bruischen en koken, en opgezweept door vlammeende verontwaardiging, een' uitweg heeft gezocht in 't stukske papier', dat wekelijks getuigen moet van het algemeen menschenlijke peil der studenten te Delft.

Dat dit getuigenis maar al te droevig is, gij hebt het den slappelingen in het gezicht geslingerd, gij hebt hen gewezen de mate hunner droeve gemiddeldheid, die de

middelmatigheid is van het kleur- en geurlooze gemiddelde, dat leeg-grauw is door onbestemdheid en afwezigheid van tint, nog niet gekomen tot kleurbepaling, laat staan, vergrijsd is door de volheid van wat wit is én zwart, . . . en gij hebt welgedaan.

Behoeft had ik, U dit te zeggen, en zou willen, dat ik hieraan niets anders had toe te voegen, maar, bij alle vreugde over den uitgebreiden disch, dien gij uwen lezers ditmaal weer bereiddet, moet omtrent één gerecht eene opmerking mij van het hart.

Gij bevroedt reeds welk gerecht ik op het oog heb, de kreeft, waarvan een ieder naar eigen believen voorzien was, maar waarbij de mayonnaise-saus zich te vergeefs liet wachten.

Het moet eene vergissing in de bediening zijn geweest, een 'slijp' van den 'Ober', anders is het niet te verklaren; de samenstelling van den tafelgids was in orde, in de uitvoering, in de bediening moet een misverstand geslopen zijn.

Stel u voor redactie, dat men bij de opdiening van de piquante hors d'oeuvre, uit eigen keuken, eens zonder medeweten van den kok, de broodjes met caviaar en de champagne had achtergehouden, met de verzekering, dat de rest aan het volgende feestmaal zou worden verstrekt.

Stel u voor, dat de oproep 'Aan onze Lezers' halverwege b.v.b. bij „ik ben geabonneerd op het S. W.” met de belofte het 'wordt vervolgd' was onderbroken, in de hoop, dat de niet-over-belangstellende lezers zich de volgende week nog den inhoud van het eerste gedeelte zouden herinneren, of nog eens de moeite zouden nemen, het vorige, misschien reeds in de prullenmand verdwaalde, nummer op te zoeken om het stuk in zijn geheel te herlezen.

Dat lijkt ook u toch waarschijnlijk wel wat té veel gevraagd van de 'maar al te goed bekende lusteloze onverschilligheid der vele lezers' niet waar?

Is volledige plaatsing onmogelijk, dan blijft de copie liggen, maar wordt, althans zonder voorkennis, niet op zoo'n manier verminkt. Bedoeling van dit schrijven is dan ook, dat voortaan zoodanige maatregelen worden genomen, dat dergelijke opstelmoorden niet meer plaats kunnen grijpen, opdat niet bij de inzenders de lust verga, bijdragen voor uw blad te leveren.

E. P.

De redactie biedt den heer E. P. hierbij haar nederige excuses aan hem tevens verzekerend dat zij in 't vervolg scherven uit haar uitstalling zal verwijderd houden. Zij hoopt dan ook dat bij dezen inzender de drang tot uiten zo sterk is, dat hem de lust nog niet vergaan is ons blad met zijn gewaardeerde copie te voorzien.

REDACTIE.

## De Delftsche Studie en de wedergeboorte van het Idealisme.

Ware bevrediging is oplossing van alle eenzijdigheid tot alzijdige éénheid.

II.

De studie aan de Technische Hoogeschool.

Aan eene hogeschool zal het moeten gaan om de 'scholing' van het 'hogere' het geestelijke in den studeerenden mensch, hierin zal beoefening der verschillende wetenschappen, als bijzondere vakstudie voorondersteld moeten blijven.

Doch Plato heeft reeds gezegd: „Eéne wetenschap is er, die wetenschap is van niets anders dan haarzelve en de andere wetenschappen”.

In deze centrale wetenschap, die niets anders is, dan de stelselmatige beoefening en ontwikkeling van het menschenlijke denken, waarin alle bijzondere wetenschappen hunne éénheid en centraliteit vinden, — in deze wetenschap der wetenschappen, de filosofie, dan weliswaar wordt niet hard gestudeerd, ook niet aan hogescholen, brood valt er dan ook gemeenlijk niet mede te verdienen.

Dat het bij hogeschoolstudie in het algemeen slechts blijft bij mindere of meerdere bekwaamheid in het betrokken vak, is echter te verwachten, zoodat eene hogeschool in het algemeen eigenlijk juister 'school voor hogere kundigheden' had te heeten.

Eene technische hogeschool is geen 'hogeschool in het algemeen', maar een bijzondere, d. w. z. eene hogeschool

in beperkten zin, het is eene 'school voor hogere technische kundigheid en vaardigheid'.

De leerstof moet worden gekozen en verstrekt in verband met de techniek, welks beoefening in laatsten aanleg bedoeld wordt; de eischen der techniek moeten de richtsnoer zijn voor dit hogere onderwijs.

Techniek is de eenheid van menselijke vaardigheid en kundigheid, als theoretisch uitgedachte praktijk en praktisch toegepaste theorie, die zich bezighoudt met het scheppen en regelen der stoffelijke bestaansvoorwaarden en behoeften der menschheid.

Techniek is de stelselmatig bedachte, doordachte en uitgedachte, in toepassing gebrachte nuttigheidsleer betreffende het stoffelijke leven, en het onderwijs aan eene technische hogeschool moet uiteraard sterk onder het teeken van het 'nut' staan.

Dat, niettegenstaande de selectie door H. B. S.-voorbereiding en vrijwillige studiekeuze volbracht, toch nog menigeen door de Delftsche studie niet bevredigd wordt, ligt voor de hand.

En het is niet toevallig, dat er meer trek is van uit Delft naar de andere universiteiten, dan omgekeerd.

Hoewel in Delft gemiddeld harder gewerkt wordt en moet worden dan aan andere hogescholen, leiden de vereenigingen een alles behalve kommerlijk bestaan, en kan men zijn tijd en boekje ver te buiten gaan in allerlei kringen en kringetjes waar op de een of andere wijze het hogere wordt nagestreefd.

Geheel te begrijpen, door de op-practijk-gerichte studie, is ook de speciaal Delftsche belangstelling voor het Socialisme.

De kunst heeft ten allen tijde hogere en lagere priesters in hare Delftsche tempels zien rondwandelen, en ook de Godsdienst heeft, hetzij individueel of georganiseerd, steeds haar rol in onze studentenmaatschappij vervuld.

In de eerste jaren van den nieuwen eeuw begon ook over Delft de nieuwe geestelijke renaissance-wind te waaien, nieuw leven wekkend hier en daar, brengend het gerucht, dat in Leiden was herleefd, wat alom reeds scheen vergeten en doodgewaand, zich vormend en groeiend in eigen taal en land, sterk en zelfbewust, . . . . de filosofie.

Enkelen, de groote beteekenis van deze herleving der wijsbegeerte in eigen land vermoedende, en de behoefte beseffend, die te Delft bij alle technische, juist door de al te technische, ontwikkeling moest blijven bestaan naar ruimere menselijkheid, wisten Prof. Bolland te bewegen ook in deze nutsfeer eens de filosofie aan het woord te doen komen.

Niet het 'ondienstige', waartegen in Delft op hoogerem grondslag in alle felheid en volharding strijd wordt gevoerd; niet het 'nutlooze', waaraan de technisch studeerende zich moet leeren ontworstelen, en waarover hij zal hebben te zegepralen door verwerkelijking van het 'nuttige', — niet het nuttelooze kwam hij hier wekken, maar datgene, wat op zijn beurt zich óók weer aan de nuttigheid zal hebben te ontworstelen, het 'niet-tebovengaande' hogere.

Dat dit geen geringe taak was, niemand besepte dat beter dan hij, maar zijne bereidwilligheid en offervaardigheid waren groot, en betrekkelijk velen kwamen, neigden het oor en luisterden, . . . . en richtten hun hart op zijn wetenschap; zij gaven zich een wijle gevangen om vrijer heen te kunnen gaan.

Terecht werd onlangs geschreven, dat dit college, waarin voor een korte spanne tijds Nederland aan de beurt is, om in eigen zuiverheid van taal de waarheid te leeren beseffen, in geheel West-Europa zijn wederga niet vindt.

Doch zijne onbetaalde offervaardigheid moest geschraagd en gedragen worden door evenredige belangstelling, niet slechts af te meten naar hoeveelheid, maar veel meer naar hoedanigheid, hij hield niet lezingen, doch gaf eene volledige cursus en vroeg hiervoor slechts geregelde, volledige aandacht en belangstelling.

Met vuur, doch zonder illusies, begon hij zijn taak, die volgens zijne opvatting ook lag buiten de colleges, amts-halve te Leiden te geven, daar hij oordeelde, dat evenals hij op velerlei wijzen profiteerde van het werk van anderen, ook hij moest geven van de vruchten zijner eigen studie in zoo ruim mogelijken kring, indien er belangstelling voor was.

Zes jaren lang hebben zijne gloedvolle voordrachten de hoorders, die hem verstonden, telkens weer geboeid en is het hem gelukt in engeren kring liefde te wekken voor datgene, dat hem boven alles gaat en hem nog steeds in vuur brengt, liefde voor de Wijsheid en Waarheid.

Met de redelijke vooronderstelling, dat hij zonder illusies zijn werk moest beginnen, kwam hij, de afgelopen jaren brachten hem de ervaring, en thans is hij heen gegaan met de overtuiging uitgesproken in den Schrift, Joh. 1:5. „En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen”.

Technisch onder cijfers gebracht wil dit zeggen, dat onder ruim 1100 intellectueelen geen 50 geregelde collegianten waren te vinden.

Eigenlijk zou het vreemd zijn, indien de uitslag anders ware geweest, want de filosofie was wel een leelijk, vreemd, jong eendje in dezen technischen bijt; misschien is het in de geschiedenis der technische hogescholen een unicum geweest, en zal het wellicht blijven ook.

Liebst Delftland mag ruhig sein,  
Fern bleibt nun wohl der Geist vom Rhein!

De Delftsche belangstelling zal zich thans, als van ouds, weer zuiverder bij de nuttige techniek kunnen bepalen, tot het welzijn der geheele menschheid. Geen medaille of zij heeft hare keerzijde.

Delft, November 1910.

E. P.

## Corda Fratres.

Mei 1910 was de datum van het eerste lustrum van het Haagsche Consulaat van Corda Fratres. Door verschillende omstandigheden genoodzaakt, is de viering van deze gebeurtenis uitgesteld tot Zaterdag 12 November. Het feest kan stellig als zeer goed geslaagd beschouwd worden; het bal en het daaraan verbonden souper waren hoogst gezellig en menigeen zal aan deze genoegelijke uren de aangenaamste herinneringen met zich in z'n verder leven meenemen.

Vele lezers zullen zich nu afvragen, wat dit voor eene vereeniging is.

Laat ik U dat in 't kort uiteenzetten en ik hoop dat deze poging welgeslaagd zal heeten, doordat velen na deze kennismaking zich als werkend lid opgeven zullen.

Corda Fratres, (Broederbond) is de internationale vereeniging van alle studenten, ingeschrevenen aan Hogescholen. Deze bond is gesticht op het eerste congres te Turijn op 18 November 1898.

Het hoofddoel van de „Federation Internationale des Etudiants” is het beschermen en het bevorderen van het idee van eensgezindheid en broederschap onder de studenten van alle landen. Ieder student, die ingeschreven is bij eene universiteit of hogeschool heeft recht deel uit te maken van deze vereeniging. Hiervan kan niemand wegens godsdienstige of politieke redenen buitengesloten worden. Ieder toetredene verplicht zich om zonder ophouden alle oirbare middelen te gebruiken om de internationale toenadering der jongelingschap te bevorderen en elke poging te steunen, die hij nuttig zal achten om de vooroordeelen, de wraakgedachten en de haat tusschen verschillende op voet van oorlog verkeerende staten te doen verdwijnen.

Ook stelt de „Federation” zich tot doel de studenten met elkaar in correspondentie te brengen om inlichtingen en wetenschappelijke onderzoekingen, die zij eventueel noodig mochten hebben, zoowel voor als na beëindiging der studie te vergemakkelijken. Om dit laatste nog meer te bevorderen wordt er druk gecorrespondeerd tusschen de verschillende consulaatschappen onderling tot oprichting van een maandblad voor alle studenten over de geheele wereld verspreid. De officieele taal is het Fransch, evenwel worden ook stukken in het Duitsch of Engelsch gesteld opgenomen.

Een der voornaamste punten is stellig, dat de vereeniging de leden onderling gastheeren en vrienden geeft in de verst verwijderde groote plaatsen, wanneer men in den vreemde op reis is. Het reizen is daardoor gemakkelijker en vooral aangenamer geworden.

In deze tijden van congressen en tractaten kon het niet meer uitblijven dat ook de studenten zich vereenigden tot een geheel. Jammer is het, dat een enorm groot aantal nog niet is aangesloten.

Wanneer er een congres gehouden wordt, dan komen daar menschen van velerlei nationaliteit bijeen om over hunne speciale belangen te spreken, (b.v. spoorwegen- en scheepvaartcongres).

Ligt het nu niet voor de hand dat de studenten onderling gebonden worden door de Wetenschap? Deze toch is uit haar zelf reeds internationaal en wat belet dan, dat hare beoefenaars zich internationaal vereenigen? Zij staat toch boven alle levensterrein, zij beheerscht alle leven, en dit heeft zij tot nu toe gedaan en zal het altijd blijven doen.

Zooeven schreef ik, dat velen zich nog niet hadden aangesloten, maar toch is het aantal leden reeds groot. Op het congres dat in 1909 in Den Haag gehouden is waren uitgenoodigd: Italië, Frankrijk, Hongarije, Amerika en Holland. Ook in andere landen telt Corda reeds een groot aantal leden, zoodat het geheele ledental reeds de 10.000 gepasseerd is.

In elke Universiteitsstad, waar een voldoende aantal leden zijn, wordt een consulaat gevormd met eigen bestuur. Door de weinige deelname hier te lande, hebben Leiden en Delft zich gecombineerd tot een consulaat in Den Haag. Dit is stellig geen bezwaar voor hen, die hun domicilie in een van beide steden hebben.

Om de kennismaking der leden onderling te bevorderen worden gezellige bijeenkomsten, lezingen en feestjes georganiseerd. In geen geval bestaat er een streven om bestaande toestanden te veranderen, wel om naast het bestaande iets nieuws in het leven te roepen, namelijk een bond van *alle* studenten van *alle* universiteiten en hoogeschole voor *elke* nationaliteit.

Sluit U daarom allen aan, om dit streven zooveel mogelijk te steunen!

In den zomer van 1911 wordt er een congres te Rome gehouden, dat dan samenvalt met de groote nationale feesten van de vijftig-jarige onafhankelijkheid van het koninkrijk Italië.

Delft.

W. J. I.

Secretariaat: Edisonstraat 79, Den Haag.  
Contributie f 2,50. Entrée f 1,—.

(Zie verder Tweede Blad).

## ADVERTENTIEN.

### Schrijfwerk gevraagd.

Brieven onder No. 5552 s.-w., Bureau van dit Blad.

### Nette degelijke Eettafel aangeboden,

tegen 85 cents per couvert.

Adres OUDE DELFT 142.

TE HUUR AANGEBODEN:

gemeubileerde ZIT- en SLAAPKAMER, à 17 gulden per maand. Informatiën te bekomen bij den tegenwoordigen bewoner. VROUWJUTTENLAND 16.

Wegens vertrek naar het Buitenland te huur:

### een gem. Zit- en Slaapkamer.

Brieven, onder No. 5555, Bureau van dit Blad.

Ter overname of in ruil aangeboden:

een groote gemeubileerde ZITKAMER, aan den straatkant, met twee groote luchtige slaapkamers.

Huurprijs f 19,50 per persoon. Ingericht voor 2 personen.  
Brieven onder nummer 5559, Bureau van dit Blad.

Voor het

# Omlijsten van Corpsdiploma's

met rood linnen rand,  
beveelt zich aan de

Technische Boekhandel en Drukkerij  
J. WALTMAN Jr.,  
Binnenwatersloot 33-35, Delft.

TE KOOP AANGEBODEN:

1 Overjas met zijden revers; 1 paar schoenen aan een touwtje; 6 Boorden (glanzend); 12 Dassen; 1 Engelsch hemd No. 14; 1 doorzichtige Mandoline; 1 Teekenbord; 1 Kris, etc. etc.



## A. KREYMBORG & Co.

HOFLEVERANCIERS.

MARKT 14 & 16. — DELFT.

TELEPHOON INTERC. 322.

## SPECIAAL HUIS VAN HEERENKLEEDING.

ABONNEERT U voor uwe Kleeding bij  
A. KREYMBORG & Co., Markt 14 & 16, DELFT.

Dagelijks ontvangst van NOUVEAUTÉ'S in  
ULSTERS, Raglans en Regenjassen.

Chique Collectie Hoeden en Petten, Parapluies  
en Wandelstokken, Dassen en Cachenez.

## ST. NICOLAAS.

Hiermede bericht ik mijn geachte cliëntèle, dat de  
St. NICOLAAS-ETALAGE GEREED IS.

U tot een bezoek uitnoodigend, verblijf ik onder  
beleefde aanbeveling,

Hoogachtend,

### A. KOOMEN,

Confiseur-Pâtissier.

OUDE DELFT 187.

E. DE GROOT,  
hoek VOLDERSGRACHT 33,  
geeft de HOOGSTE prijzen voor ge-  
dragen kleederen. Sedert 1870 bekend  
onder den naam van VOGELI.

# TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD  
van 18 NOVEMBER 1910. No. 8.

## Interacademiaale Bijeenkomst van Soc.- Dem. Studenten te Amsterdam.

De vergadering, ruim dertig leden tellend en vier steden, t. w. Delft, Leiden, Utrecht en Amsterdam vertegenwoordigend, werd door J. G. van Dillen geleid, die in zijn openingswoord er aan herinnerde, hoe men het vorig jaar op initiatief van G. H. Bertrand reeds te Utrecht bijeengekomen was ten einde te trachten de socialistische studenten interacademiaal te vereenigen, welke poging niet voldoende sympathie vond, doch de aanleiding was tot oprichten, te Delft en te Amsterdam, van plaatselijke clubs. Ter bespreking van de vraag, hoe de intellectueelen zich met het Socialisme hebben bezig te houden, waren thans de leden en belangstellenden bijeen en alle richtingen van het Socialisme van de Blijde Wereld tot aan de S. D. P. aanwezig.

J. L. Polak (Amsterdam) het onderwerp inleidend, zou rekening houden met het feit, dat vele aanwezigen geen partijgenooten, enkelen zelfs geen geestverwanten van hem waren, een bespreking zou echter reeds daarom voor alle studenten zoo belangrijk zijn, waar zoo vaak beweerd werd, dat wanneer intellectueelen met burgerlijk sentiment zich in de arbeidersbeweging bewogen, dit een gevaar voor die beweging meebracht.

Onder intellectueelen begrijpt spr. de groep van menschen, die zich in de samenleving bezig houden met de verzorging der geestelijke goederen, zoodat hier niet alleen onder vallen academici, doch ook onderwijzers, bepaalde categorieën van kantoorbedienden, enz. Van dezen kring van menschen staan de studenten, als nog onafhankelijk en zonder de belemmering eener maatschappelijke positie, tegenover het vraagstuk het meest vrij. Tegenwoordig vormen deze intellectueelen een klasse, als hebbende geestelijk en stoffelijk dezelfde belangen, vooral ook stoffelijk. Spr. ging vervolgens na, hoe in den loop der tijden langs het gilde en de manufactuur het moderne grootbedrijf ontstond met zijn scherpe concentratie van het kapitaal in weinige handen, zijn uitgebreide techniek en zijn klasse-vorming: ondernemers en arbeiders. Het klein-bedrijf komt in verdrukking en ziet zijn belangen mede vastgekoppeld aan die der arbeiders, het grootste gedeelte der maatschappij is tot loonarbeid gedoemd. In den eersten tijd laat het kapitalisme den intellectueel nog vrij, het draagt aan enkele arbeiders op bezig te zijn met de verbetering der productiemiddelen. Doch als deze te hooge eischen stellen gaat, wil men menschen, die zich met niets anders bezig houden, de Staat zelve neemt de leiding op zich en zorgt (sinds het begin der 19e eeuw) voor de opleiding der intellectueelen. Deze verkoopen hun arbeid aan het kapitalisme, ook onder hen begint dezelfde concurrentie te heerschen als onder de loonarbeiders. Het sterkst is dit bij ingenieurs, chemici, architecten, ja zelfs zien we in een bepaald vak nu en dan tijdelijk overproductie. Aldus zijn de intellectueelen door het kapitalisme tot een bepaalde klasse gevormd, die ten aanzien van de ontwikkeling der maatschappij dezelfde belangen hebben.

En ofschoon ook de intellectueel évenals de arbeiders, niet betaald wordt in evenredigheid met zijn arbeid, ofschoon ook hij nadeelen ondervindt van elke technische verbetering, toch zien wij tusschen hen en den arbeider nog geen geestelijke gemeenschap ontstaan. Dit komt om vele redenen: zijn proletarisatie is slechts relatief: 1e: al heeft hij alleen niet genoeg om in zijn materiele te voorzien, voor de voorziening zijner geestelijke behoeften blijft nog een vrij ruime gelegenheid bestaan; 2e behoort hij tot een zeker beschaafd milieu, dat hem minder gemakkelijk in aanraking doet komen met de arbeiders; 3e heeft hij altijd nog een kans zich door eigen arbeid of door relaties boven zijn collega's te verheffen; 4e zijn de intellectueelen van heden vaak te decadent om den strijd mee te vechten, die het moderne socialisme van hen vergt; 5e onthouden zich intellectueelen van dien strijd, omdat zij gevaar vreezen voor de cultuur wanneer de arbeiders eenmaal zullen overwonnen hebben, een vrees die in Duitschland nog al gedeeld wordt (zie Adler: Die Intellectuellen und der Soci-

alismus). In ons land is echter meer onverschilligheid dan vrees.

Het Socialisme als beweging, de organisatie van hen, wier belangen ingaan tegen het kapitalistisch stelsel, die voorbereiding wil van deze maatschappij voor een latere zonder uitbuiting, biedt ook den intellectueel een plaats aan. Er zijn volgens spr. twee soorten motieven, welke hem in die organisatie brengen kunnen: 1<sup>o</sup>. materiele, 2<sup>o</sup>. ideële. Wat die eerste betreft: er zouden er kunnen zijn, die inzagen, dat bij de bourgeoisie hun kans verkeken was en het nu maar eens bij de arbeiders probeeren gingen, doch deze overwegingen, als zijnde van het slechtste allooi, zal spr. laten rusten. Die menschen hebben aan Briand een te goed voorbeeld, en in ons land, waar een overgaan naar het socialisme voor den bourgeois veel meer een benadeeling dan een bevordering van zijn carrière beteekent is voor dergelijke politiek niet veel reden. Van de ideële motieven degen ook die niet, welke iemand uit medelijden met hen die onrecht en ellende lijden, tot een philanthroop-socialist maken. Een dergelijk mensch kan ook in zijn eigen klasse collega's vinden, zonder socialist te worden, daar hij ook nooit iemand wordt, die de klassenstrijd mede strijdt. De kern voor den overgang naar de andere klasse ligt hem hierin: dat men van zijn eigen klasse vervreemd is en met haar geen geestelijke gemeenschap op sociaal gebied meer hebben kan, omdat men inziet, dat het de arbeiders zijn, die tegen de behoudzucht der heerschende klasse in, zich trachten op te heffen en de maatschappij verder te brengen in een anderen toestand. Ieder intellectueel in zijn vak ondervindt ook de nadeelen van het kapitalisme: de technicus, ziende dat verbeterde techniek den arbeider tegen hem in 't veld jaagt, de medicus ziet ondervoeding en tuberculose als bijna maatschappelijk verschijnsel, terwijl geneesmiddelen en geneeswijze tot de luxemiddelen behooren, alleen binnen het bereik der bezitters; de jurist ziet het strafrecht gesteld in dienst van de moderne uitbuiting, het privaatrecht, dat zich stelt op het standpunt van den ondernemer, eerbied voor wet en overheid wordt hem geleerd die beiden maaksels zijn, welke hij als klasse-product niet meer plaatsen kan in zijn appreciatie; de chemicus ziet naast talloze slechte surrogaten voor eerste levensmiddelen, een opvoering der techniek ter wille van een verfijnde luxe; de theoloog ziet, daar waar hij aandringt op geestelijke verheffing, onderworpenheid en nedrigheid eener onderdrukte klasse.

Ook de kunst is verlaagd tot warenproductie. Waar dus overal de intellectueel de maatschappelijke orde ziet als een struikelblok voor zijn werkzaamheid, is zijn eenige uitkomst het socialisme. Dat heeft waarde voor hem, evenals hij waarde heeft voor het socialisme. In de geleerden der arbeiders is behoefte aan geestelijke kracht ter wille van de vertegenwoordiging in publiekrechtelijke lichamen en de leiding in besturen, er is gebrek aan woordvoerders tegen de verdedigers van het heerschende stelsel. Met een opwekking tot toetreding bij de georganiseerde socialistten, wil spr. niet eindigen, doch slechts de hoop uitspreken, dat zij als geestverwanten zooveel mogelijk zullen ondersteunen den proletarischen strijd, door medewerking, zoowel stoffelijk als ideël, opdat wetenschap en beschaving wederom de plaats krijgen, die haar toekomt.

Hijmans (Delft) zet zijn standpunt tegenover het socialisme meer bepaaldelijk als technicus uiteen en als zoodanig staat hij tegenover de kwestie minder wetenschappelijk dan wel practisch. De beweging in Delft gaat ook in die richting en beziet meer de beteekenis van het arbeidersleven zelf. De intellectueel, die technicus is ziet zich volgens hem geplaatst voor tweestrijd: eenerzijds moet hij, zijn vak brengt dit mee, zijn intellect verkoopen aan den ondernemer, anderzijds bemerkt hij telkens, dat elke nieuwe vinding de arbeiders vijandig tegenover hem plaatst. Aan welke zijde men zich te stellen heeft, er is voor spr. maar één antwoord op deze vraag, en door als student socialist te worden, zal men zich voor het latere leven een heerlijken rijkdom aan idealisme verschaffen.

Aan het opgewekte debat, dat op deze inleidingen volgde werd deelgenomen door Vos (Amsterdam), van Buttingha Wichers (Leiden), Enno van Gelder (Amsterdam), Kiewiet de Jonge (Delft), Bertrand (Utrecht), van Dillen en Pole-naar (beiden Amsterdam).

De meesten der debaters verdedigden het inzicht, dat de intellectueelen om ideële redenen tot het socialisme kwamen, dat het niet de plaats was, welke het kapitalisme hen aanwees in een klasse van uitgebuitenen, die hen zoo deed

denken. Alleen Vos verdedigde dit laatste met scherpste, terwijl van Gelder, het medelijden als oorzaak noemende, zich op het andere uiterste stelde. Van Dillen kende aan beide soorten motieven een gelijke kracht toe, terwijl Pole naar nog kort besprak het blijven van den intellectueel in het socialisme en de vrees, dat hij zich met de arbeiders niet homogeen zou voelen.

Nadat de inleiders geantwoord hadden, besprak men nog onderling de plannen en gedragingen, die de studenten in de naaste toekomst kunnen hebben. Hijmans schetste de werkzaamheden der Delftsche club, welke sprekers deed overkomen, cursussen en besprekingsavonden organiseerde. Propagandistisch is zij ook reeds werkzaam en heeft een 50-tal buitengewone leden die uit belangstelling voor het streven en sympathie voor de idee de vereeniging steunen.

De Amsterdamsche club bewoog zich tot nu toe alleen op theoretisch gebied door middel van onderlinge besprekingen en deed nog niet aan propaganda.

P.

## Maatschappij tot bevordering der bouwkunst.

Door toezending van een circulaire, opgesteld door bovengenoemde Mij. voor de jaargang 1910 van het door deze Mij. uitgegeven „Bouwkunst” (twee-maandeliks tijdschrift, gewijd aan bouwkunst en aanverwante vakken) en 't orgaan „Bouwkundig Weekblad”, zijn wij in staat gesteld, ofschoon 't ons moeilijk valt slechts op deze circulaire af te gaan ter aanbeveling van 't bovengenoemde, hiervan mededeling te doen. Er bestaat evenwel tevens gelegenheid tijdschrift en weekblad beter te leren kennen. Een jaargang „Bouwkunst” en „Bouwkundig Weekblad” liggen ter inzage aan de T. H. bij de afdeling van de Hoogleraar H. Evers.

Een ieder kan zich dus overtuigen van de belangrike en in alle opzichten korrekte uiting van de Mij. en zo mogelijk op het alleszins voordelige buitengewoon-lidmaatschap ingaan, ten bedrage van f 7,50, terwijl 't tijdschrift en weekblad zonder dit ieder afzonderlijk deze prijs vergen.

## Geloof.

Hetgeen wij willen dat wij doen zullen dat doen wij niet, hetgeen wij doen, dat willen wij niet Zóó zijn we allen, wij studenten, ook wij in het bijzonder.

Wij willen het goede doen en het kwade nalaten, wij willen het wel, maar ach wie zet dien wil door? Wie is er onder ons die durft vol te houden dat hij tevreden is over zich zelf, dat hij zijn plicht doet, dat hij rein is, dat hij eerlijk is, dat hij bescheiden is en ned'rig van hart? Wie? zeg ik. Is er één? Ik daag ze uit die begenadigden, ik wil ze zien, die heilige engelen, ik heb ze gezocht en overal waar ik ze scheen te vinden, daar vond ik ze niet!

Wie zal ons helpen uit het lichaam 'dezes doods? Wie zal ons leeren hoe wij wandlen moeten? Wie zal ons oprichten als we moe worden, ons steunen als we mat zijn? Ik heb gezocht, gezocht, gestreden, gewanhoopt, ik ben zeer moede geweest, ik heb getwijfeld aan mij zelf, aan de wereld om me, gesnakt naar licht, gesnakt naar een druppel water die mijn tong verkoelen zou want ik leed smarten in die vlam. Ik wilde sterven, den slaap 'des doods slapen, ik wilde niet meer leven, een leven verteerd door wroeging.

Hoor! wat was dat voor een stem die daar klonk? Was daar iemand op de wereld die van vergeving der zonden sprak? Wat vond die toon weerklink in mijn ziel! Vergeving? Vergeving van zonden?

Ik wilde weten wie dat was die de zonde vergaf, wie in staat was ook mij, mij een zondaar der zondaren, zonden te vergeven? Het was een nieuw geluid! maar ach! Allen spraken er van, maar geen stak mij de vergevende hand toe met een: „Uw zonden zijn u vergeven”, het scheen alsof het een ijdele klank geweest was.

Eén leefde er eens, een die heilig was, die de zonden overwon, één leefde er eens die de zonden vergeven kon, één leefde eens een leven, stralend van liefde voor zijn naaste, voor allen die hulp nodig hadden. Men wees mij op hem, ik voelde dat daar mijn redding was, ik begon te begrijpen dat hij het zijn zou, die mij zou kunnen helpen.

En alles spande ik in om hem te vinden, hem die mij helpen zou. En ik staarde in de verte, maar hem die de zonde vergaf zag ik niet.

En Jezus zocht ik in de Geschiedenis en redeneerde er over, maar wat was dien Jezus voor mij? Ik had geen vertrouwen in hem dat hij mij verzekeren kon: Uw zonden zijn vergeven. Voor mij was dien Jezus niet. Ik scheen maar den last des levens alléén te moeten dragen. Tot op éénmaal daar brak, brak, door al die verhalen, overleveringen over Jezus, door al die eeuwen, volken, geslachten, door alles heen net geloof van Jezus. Hoe Jezus geloofde in de liefde Gods, hoe Jezus geloofde dat elke mensch Gods kind kon worden, hoe hij dat wist, daarop vertrouwde. Ik kreeg zulk een vertrouwen in Hem, dat ik durfde, waagde het te gelooven in God, die heilig is, die alle zonden schuwt, maar die nog veel meer de zonden vergeeft.

Dat geloof van Jezus was in staat om door al die duistere tijden heen te boren en door mijn hoogmoed, door mijn zelfzucht, door mijn onreinheid, door mijn ijskoud verstand, dat hoonlachte over alles wat geloof en liefde was, door dat alles heen, zeg ik, te dringen in mijn ziel, die rotte, die ziek was tot aan den dood, om daar door het geloof in de liefde Gods, in de vergeving van zonden, de ziel te ontlasten van de last van een leven dat mislukt scheen, van die der wroeging. Hij overwon mijn ongeloof! Hem ben ik eeuwig dankbaar! Hij heeft mij lief! Hij zal mijn herder zijn! Hij zal mij leiden langs zeer stille wateren! Mijn leven wil ik geven, geven aan Hem, in Zijn dienst stellen, uit dankbaarheid. Hij maakt mij tot Gods kind. God, de Almachtige, is mijn Vader! God, de schepper van hemel en aarde, is mijn Vader! Alles wat ik doe, wil ik doen uit dankbaarheid.

Zie hier mijn geloof, waarom ik geloof, hoe ik geloof, alles saam te vatten in Jezus, mijn Heiland, de Christus, dat is de Gezalfde Gods! Hem zij de eer!

U. PH. LELY.

## Het zoeken naar liefde.

Een arme vond een siraadkist, dat hij verheugd meenam naar zijn woning. Maar het gelukte hem niet het slot te openen. Toornig wierp hij de vondst weg. Zij verbitterde door bezit zonder genot.

Zoo voel ik in mijn binnenste ongebruikte kracht.

Ze is als het koningskind in den toovertuin, dat honderd jaren slapen zou. Er kwamen vrienden ter bevrijding, die sneefden in den doornheg, die rondom opgeschoten was en onwrikbaar hard geworden door karigen grond en gebrek aan zonneshijn.

Er binnen bloeien rozen.

Ze heffen zich op slauken stengel steeds meer omhoog, en, samenstrengelend met hun zusters, dekken zij zorgvol de schoone slaapster. En als de bloemenhoofden zich wiegen in den wind, — Hij komt uit verre landen! — vragen zij in fluistertuin: „Wanneer de Bevrijding? Wanneer?” . . .

Maar ééns daags zal de Liefde komen. In willend volhouden zal ze de doornstruiken van afgeslotenheid zonnen en sproeien tot hun kracht verweekt. Dan, — als tot haar doordringt geluid van een schoone buitenwereld — heft de slapende het hoofd, als luisterend naar oude schier vergeten melodie. . . . Om vervolgens te rijzen tot herneming van rechtmatig Koningdom!

Als ge dat kunt, meisje, zal ik van je houden, mijn leven lang! . . .

Delft, Dec. 1909—Nov. 1910.

E. H.

## Weekverslag.

Donderdag: Bibliothecaris-start. Zie varia.

Mien, ze was verrukkelijk, schouwburg vol, stem- en schouwburgcommissie natuurlijk afwezig, wegens de rouw, weet U. Delftsche burgerij en jonge dochteren bleken ook niet vies van een klein grapje.

Vrijdag: Bibliothecaris loopt uit. Candidaten verschillen neuslengte, de derde verdronk.

Zaterdag: N<sup>o</sup>. 3 komt boven water, geeft nog teekenen van leven, een witte krokodil begint in den modder te wroeten, tracht hem onderaardsch te bereiken.

Zondag: Tooneel verplaatst naar 't vliegterrein. Iemand met een groot lint had geen tijd. Wie? Een Zondagsche pé. U weet wel, die castanjes op den dijk. ('t Geval hoort eigenlijk thuis in de hieronder volgende kinderrubriek).

Maandag: N<sup>o</sup>. 3 komt nog eens boven, hij is al bijna dood, men tracht hem op te Swaayen. De witte krokodil wroet steeds, doch te vergeefs; voort. Afscheidsfeest van Venus, vele menschen, die al lang geen student meer zijn of moesten zijn.

Dinsdag: Hiernieuwde start. Oh God, dat whist-concours; er valt weer wat te verdienen. Houdt je beurs vast, de Senaat stelt voor opcenten op den almanak te heffen (zie toelichting begroting).

Woensdag: Eind-spurt. N<sup>o</sup>. 3 komt ten derden male boven, 't lijk wordt afgelegd. Uit is het.

Naschrift: We bevelen aan den heer Cramer, bij herziening van zijn boek (zoo juist op de leeszaal aangeschaft): „Geerlings briefsteller” aan, het volgende historische voorbeeld ook nog op te nemen:

*Herstemmingscorrespondentie* (vraag en antwoord).

Vraag. Waarde . . . . , wil je me 't genoeg doen, op Van Senden te stemmen, zie nog meer stemmen te krijgen. De stemming is Dinsdag  $4\frac{1}{4}$ — $5\frac{1}{4}$  en Woensdag  $6\frac{1}{2}$ — $7\frac{1}{2}$ . Saluut. . . . .

Antw. Waarde . . . . , wil je me 't genoeg doen, op Macdonald te stemmen, zie nog meer stemmen te krijgen. De stemming is Dinsdag  $4\frac{1}{4}$ — $5\frac{1}{4}$  en Woensdag  $6\frac{1}{2}$ — $7\frac{1}{2}$ . Saluut. . . . .

Kinderrubriek (voor Eerstejaars).

De Redactie verzoekt zooveel mogelijk feiten ter harer kennis te brengen, daar ze zich de opvoeding van dit zoodje sterk aantrekt. Deze week is gezien G. . . . ns, rookt cigaretje op college, wordt ingedeeld bij de klasse pé-tjes. Eerstejaars-president en vrindjes houden een wedstrijd in 't verspuwen, ingedeeld bij de klasse baliekluivers. D. lk en anderen zitten elkaar met kaarten geld af te winnen, of te bestelen, hoe je het noemen wilt, ingedeeld bij de klasse schoften.

Stemming-varia.

Donderdag stemming.

Vrijdag stemming.

Zaterdag ontstemming.

Zondag vliegstemming.

Maandag knoeistemming.

Dinsdag herstemming.

Woensdag herstemming.

En eindelijk bestemming . . . . bereikt.

En aldus was de schot gekozen,

Schoon men hem trachtte te lozen.

Maar rijtuigen en gebazel,<sup>1)</sup>

Geknoei en andere flauwe kul,

Samenzwering en het door W. . . . .<sup>2)</sup>

Tot koopen van stemmen beloofde diner,

Konden tegen het huisbezoek niet op,

En de heeren kregen op der kop.

De bestuurscandidaat was op de stemming aanwezig

En hield in den vorm van een geit het stembureau bezig.

Bracht de trein weer nieuwe obscuren,

Dan zat het geitje leelijk te turen,

„Wie is U”, vroegen de heeren van 't stembureau,

Want de stemmen kregen ze toch niet cadeau.

Een enkele werd er tusschen genomen,

Zooals hem dat alleen in den groentijd is overkomen.

De leestafel was een lust om te aanschouwen,

Allemaal kerels, waarvoor 't bier zeker niet wordt gebrouwen.

„Kom, verteer eens wat”, riep 't Kroegbestuur,

Maar de heeren zeiden niets en keken zuur.

Over dit stemvee genoeg gezegd,

Komen we nu bij een ander stelletje terecht.

Heeren, die eerst een candidaat laten hangen

Om hem daarna door een ander te vervangen,

En de onschuldige oorzaak van de heele boel

Slurpt een candidaatje en trekt een lief smoel;

<sup>1)</sup> Noot: dichterlijke vrijheid.

<sup>2)</sup> Tweedejaars componist.

Dit heerschap heeft nu nog niet in de gaten,  
Dat zijn vriendjes bij dit alles hun fatsoen thuis

[hebben gelaten.

Steek op, heeren, dezen raad,

Hier is er nog een voor den gevallen candidaat.

Raad voor den fotograaf.

En al ben je gestraald voor het kroegbestuur.

Waag je wat verder in het heete vuur,

Komt tijd, komt raad,

Laat je nu stellen voor den Senaat.

Maar zorgt dan, dat je behalve de Groot-agitator

Achter je hebt: een beter orator,

Die, ben je bij de stemming in den steek gelaten,

De vergadering weet te bepraten.

Raad voor den muzikant.

Steek je neus nooit meer in zaken,

Waarmee je niets hebt te maken:

Het kroegbestuur had een candidaat

En jij was al gevraagd voor den Senaat.

En met deze streken

Hebt jij de kans op beide verkeken.

Slotmoraal.

Hiermee hebben wij naar ons beste weten,

Niemand bij deze afstraffing vergeten.

## Technische Hoogeschool.

### AFDEELING DER BOUWKUNDE.

De Voorzitter van de afdeling der Bouwkunde maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het ingenieurs-examen voor bouwkundig ingenieur, dat zal worden afgenomen in Januari 1911, zich hiervoor schriftelijk hebben aan te melden bij den Secretaris der afdeling Professor T. E. L. Sluyterman, vóór 15 December 1910.

Formulieren voor de aanmelding zijn verkrijgbaar in den Technischen Boekhandel van J. Waltman Jr., te Delft.

—o—

Bij Koninklijk besluit, dd. 5 November 1910, No. 26, is met ingang van 1 Januari 1911, benoemd tot gewoon hoogleeraar in afdeling der Werktuigbouwkunde, Scheepsbouwkunde en Electrotechniek aan de Technische Hoogeschool te Delft, om onderwijs te geven in de werktuigbouwkunde, P. Meyer, Oberingenieur te Halle a/d Saale.

—o—

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 11 November 1910, No. 8256, Afdeling H. M. O. is voor het tijdvak van 16 November 1910 tot en met 31 Augustus 1911, benoemd tot assistent voor de Technische Hygiëne aan de Technische Hoogeschool te Delft, D. P. Ross van Lennep.

—o—

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Binnenlandsche Zaken, dd. 11 November 1910, No. 8257, Afdeling H. M. O. is voor het tijdvak van 16 November 1910 tot en met 15 November 1911, benoemd tot bediende voor de Technische Hygiëne aan de Technische Hoogeschool te Delft, A. Fraterman te 's Gravenhage.

### BOEKBESPREKING.

Viertalig Electrotechnisch-Werktuigkundig Woordenboek. G. C. J. Verkerk & G. J. van de Well. 2e druk, door G. J. van de Well w.i. Uitgave Scheltema & Holkema's Boekhandel, Amsterdam.

Een in alle opzichten prettig duidelijk en royaal-overzichtelijk uitgevoerd boekwerk, dat, naar men gerustelijk kan aangaarden, uiterst zorgvuldig en, uit een prakties oogpunt, vrijwel volledig samengesteld is.

Zij, die reeds met de eerste druk kennismaakten, zullen in deze uitgaaf een meer uitvoerige bewerking vinden vooral ook op werktuigkundig gebied. Benamingen voor ketels en onderdelen, stoomwerktuigen, gasmotoren, trem- en spoorwegen, machinedelen, werktuigen, gereedschappen enz. bevat

het. Tevens is deze tweede druk in overeenstemming gebracht met de officiële terminologie, vastgesteld door de vakafdeling voor Elektrotechniek van het Koninklijk Instituut van Ingenieurs.

De indeling van het boek is als volgt:

- I. Engelsch—Nederlandsch.
- II. Fransch—Nederlandsch.
- III. Duitsch—Nederlandsch.
- IV. Nederlandsch—Engelsch—Fransch—Duitsch.

Wij spreken dan ook onze welgemeende aanbeveling uit, hopen dat velen van de hier studierenden het zich zullen aanschaffen, overtuigd zijnde van 't grote nut dat het bij onze studie evenals later zal hebben.

### Ontvangen Boeken:

VIERTALIG ELECTROTECHNISCH-WERKTUIGKUNDIG WOORDENBOEK. 2e druk. Bewerkt door G. J. van de Well w. i.

Uitg.: Scheltema & Holkema's Boekhandel, Amst.

LOTUSKNOPPEN. Deel XII, No. 12.

Uitgave van De Universeele Broederschap en het Theosophisch Genootschap. Groningen.

(Zie verder Derde Blad).

## ADVERTENTIEN.

### Bevolkingsregister.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS van DELFT;

Tot de ervaring gekomen zijnde, dat bij vele Studenten de onjuiste meening bestaat als zouden zij niet gehouden zijn zich in het Bevolkingsregister te doen inschrijven;

Vestigen de aandacht op art. 3, al. 2 der Wet van den 17en April 1887 (Stbl. n<sup>o</sup>. 67), waarin is bepaald dat de werkelijke woonplaats van hen, die eene inrichting van onderwijs bezoeken, de woning is waar zij gedurende hun bezoek dier inrichting gehuisvest zijn;

en herinneren hen aan de volgende verplichtingen:

a. Bij vertrek uit en vestiging in de gemeente:

Zij, die hunne werkelijke woonplaats uit eene gemeente van het Rijk naar eene andere gemeente overbrengen moeten hiervan vóór hun vertrek aangifte doen aan het Bestuur hunner woonplaats en uiterlijk binnen een maand na hunne aankomst, onder overlegging van een verhuisbiljet, aan het Bestuur van de nieuwe woonplaats;

b. Bij verhuizing in de gemeente:

Ieder alleen wonend persoon, naar eene andere woning in de gemeente verhuizende, is gehouden dit binnen veertien dagen ten Raadhuize op te geven.

**Verzuim dier verplichtingen wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste 14 dagen of geldboete van ten hoogste f100,-.**

De aangiften moeten geschieden aan het Bureau van Bevolking (bovenlokaal aan de achterzijde van het Stadhuis) geopend van 9—2 uur, (des Zaterdags van 9—1 uur).

Burgemeester en Wethouders voornoemd,  
L. W. C. VAN DEN BERG.

De Secretaris,  
L. A. BYBAU.

DELFT, 14 October 1910.

Ontbiedt

**S. LOGCHER,**

: CHOORSTRAAT 46, :

die betaalt den HOOGSTEN PRIJS voor net gedragen Heerenkleeding.



**C. MENSERT Pzn.**

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

### D. C. M. JANSSEN, Oude Langendijk 9.

CHAMPAGNE LÉON CHANDON . . .	f 2,00
" VIX-BARA CARTE ROSE . . .	- 2,50
" MOËT & CHANDON . . .	- 3,25
" " " Demi Sec . . .	- 3,50
" " " White Star . . .	- 4,25
" VÈUVE BINET FILS & C <sup>IE</sup> . . .	- 3,25
" HEIDSIECK MONOP. SEC . . .	- 4,50
" G. H. MUMM . . .	- 4,25
" DE NEUVILLE & C <sup>IE</sup> . . .	- 1,60

Technische Boekhandel en Drukkerij  
J. WALTMAN Jr.,  
Binnenwatersloot 33-35. -- DELFT.

#### NIEUWE UITGAVEN.

#### Jongens- en Meisjeslectuur.

CORN. NOORDWAL. Mathilde Polenius.	Geb. f 2,90
JOH. KIEVIET. Pension Zonneveld.	" " 2,90

#### Romans en Novellen.

LILY BRAUN. Herinneringen van eene Socialiste.	Geb. f 2,90
--	-------------

#### Brochures.

PAEDAGOGISCHE VLUGSCHRIFTEN Serie II.	
No. 3. (Waar zijn en waarheid spreken).	f 0,40
BERNARD SHAW. Zijn artisten gedegenereerd?	
Vertaling van H. TAIRFASE.	" 0,60
JOS VAN VEEN. Wie kaatst moet den bal verwachten. De Encycloëdie voor het Nederlandsche volk bewerkt en toegelicht.	" 0,75
DONK. Het Nederlandsche Officierskorps.	" 0,25
DONK. Het papier in het leger.	" 0,25

#### Kalenders.

MEYER'S Historisch-Geographische Kalenders 1911.	f 1,15
JAPANSCH KALENDERS 1911 in verschillende prijzen.	
MEESTERWERKEN Oud-Hollandsche en Vlaamsche Kunst.	" 2,75

DELFTSCHE

### Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**



# DERDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD  
van 18 NOVEMBER 1910. No. 8.

## Delftsch Studentencorps.

### Wetsvoorstellen.

Over organiseeren in de Studentenwereld.

Ik ga wat zwaar beginnen, dan slaan tenminste de prullen en pure baantjes wellustelingen mijn artikel over. Het is geschreven voor hen, die mee drijfkrachten willen zijn, al is het in bescheiden mate of achter de schermen; uit piëteit voor een bloeiend voortbestaan van, vooral onze oude, uitstellingen; die vatbaar zijn voor nieuwe stroomingen zonder dat ze in hunne grondvesten aangetast worden. Welaan:

Organiseeren is het zorgen, dat de organen, die het verenigingsleven moeten beheerschen, goed op elkaar inwerken en daardoor tot gezonde samenwerking komen. Het geschiedt door wetten en reglementen, maar vooral door persoonlijk beleid.

Teveel bepalingen en bedillingen leidt tot het in Holland immers zoo gevreesde en toch ook zoo uiterst bekrompen Duitse „Maszregeln“ van hooger hand; met miskenning van karakter en persoonlijkheid der lagere organen. Als zoo'n organisatie niet de dreigende zweepslag van een streng strafstelsel achter zich heeft, dan zal ze in de meeste gevallen leiden tot niet meer eerbiedigen van de wet en het hooger gezag.

Wat de Senaats-voorstellen betreft breng ik in de eerste plaats een eeresalut aan den Senaat, dat hij nog vóór zijn aftreden deze zoo uiterst belangrijke zaken aan de orde stelt; ze daardoor in besprek tracht te brengen in verschillende kringen.

Al acht ik het wet- worden van die voorstellen, zoó als de Senaat ze heeft geformuleerd allermint in het corpsbelang, toch is er alle reden voor de hoop dat er met goede medewerking van den Senaat iets goeds uit wordt en de Senaat, ook later, met voldoening op zijn initiatief kan terugzien.

Afgezien van redactie en onderdeelen, die wel door anderen zullen worden getoetst, wil ik uit de voorstellen de beide hoofdbeginselen ter behandeling lichten. Ik meen als corpslid te moeten waarschuwen tegen verder-strekkende gevolgen, dan men oppervlakkig misschien ziet.

Uitgaande van een zéér op-prijs-te-stellen streven om initiatief van de verschillende corpskringen (organen met stuwkracht) aan te moedigen, wordt voorgesteld de officieele Senaats-candidaatstelling voor Senaat en Almanak-redactie af te schaffen. Hiermede zou de Senaat zijne verantwoordelijkheid voor de overgang van het corpsbestuur in goede handen van zich afschuiven.

Dit middel om tot initiatief van de corpskringen bij candidaatstelling te komen, moet het corps nooit! aanvaarden. Want welke waarborg is er dat die kringen werkelijk steeds kandidaten zullen inzenden? En is er dan bijv. niet alle gevaar, dat senatoren, die willen aftreden (in verband met hun studie bijv.) een 10 of 20-tal onverschilligen overhalen om den een of anderen willekeurige, happig op het lintje, candidaat te stellen voor eene senaatsplaats? Ieder moet wel haast de groote bezwaren, meerdere andere, waarop ik nu niet verder in wil gaan, tegen dit voorstel voelen.

De Senaat moet integendeel het als zijn plicht beseffen om het corps te raden, bij de verkiezing van zijne opvolgers. Hij toch moet geacht worden bij uitstek op de hoogte te zijn van de werkzaamheden der senatoren en uit den aard dier werkzaamheden van de mate van geschiktheid der verschillende corpsleden voor bepaalde functies.

Het is zeer goed het initiatief van de massa meer te prikkelen, maar absurd om den goeden loop van zaken op zulk initiatief te doen drijven. Dat lijkt op anarchie.

Het „doel“ van den Senaat is toch, als ik mij niet zeer vergis, om te komen tot meeleven en meewerken der corps-

kringen bij het aanvullen van open komende bestuursplaatsen.

Om tot dit doel, wat mij zeer sympathiek is, te komen, zou de Senaat het volgende kunnen beproeven.

Als eene verkiezing moet plaats hebben maakt de Senaat bekend, dat vóór eenen bepaalden datum candidaatstellingen, bijv. in gesloten brief, worden ingewacht. Dit is dan a. h. w. een oproep van den senaat aan de verschillende kringen van het corps om uit te spreken in welke personen zij vertrouwen stellen. Het is mijne vaste overtuiging, dat dezen maatregel als „mos“ ingevoerd doeltreffend zal zijn.

Naar aanleiding van deze candidaatstellingen, die den Senaat tot richtsnoer kunnen dienen, moet dan de Senaat officieele senaatscandidaten aan het corps aanbevelen en tegelijk den datum van verkiezing bekend maken.

Indien de candidaatstellingen in gesloten brief inkomen dan zouden die brieven ten overstaan der corpsleden, bijv. op Sociëteit Phoenix tusschen 4 en 6, kunnen worden geopend. Er zullen dan zeker belangstellenden of nieuwsgierigen komen kijken; al is het misschien met de hoop, dat eigen naam uit zoo'n brief te voorschijn komt. Want het is m. i. niet noodig, dat vooraf met de betrokken kandidaten overlegd wordt. Dit geeft maar weer aanleiding tot geintriageer of „combats de générosité“, van clubgenooten bijv., waarvan de een eene candidaatstelling niet aanvaarden wil omdat de ander deze reeds aannam. Wel moet natuurlijk de Senaat zeker zijn, dat zijne kandidaten zich niet terugtrekken.

Een groot voordeel van het stelsel is ook, dat iemand, die geneigd is om voor het baantje te bedanken bij enkel aanzoek van den Senaat, misschien tot het aannemen zal overhellen wanneer blijkt dat verschillende kringen of een „bepaalde“ kring vertrouwen in hem stellen.

Nadere formuleering van dit stelsel is niet moeilijk, maar laat men het eerst in beginsel overwegen.

Welk bezwaar heeft de Senaat toch tegen Art. 9, Hoofdstuk X, Alinea 1?

De verkiezingen van personen geschieden na voorafgaande candidaatstelling. Candidaten zijn zij, die door den Senaat of minstens 10 personen schriftelijk daartoe zijn voorgesteld aan den Secretaris van den Senaat.

Het is een mooi artikel, vol ruime opvatting. Men moet als het niet noodig is, niet aan de corpswet tornen. Dit artikel laat elk stelsel van candidaatstelling immers toe!

L. T.

### Van alles en nog wat.

Met eenig gegeeuw en eenig oogengewrijf schijnt dan toch eindelijk de Delftsche Student te zijn wakker geworden uit zijn diepen schoolslaap. Werkelijk zijn er weer teekenen die wijzen op een drang naar vrije studie en een losmaken uit onze examendwangbuizen. Misschien is de tijd niet ver meer dat een groot oproer zal uitbreken tegen den misstand in de Delftsche wereld, waar nog steeds geen student is te vinden die niet een of ander examen, tentamen enz. in onmiddellijk vooruitzicht met zich omdraagt. Wee, dan den uitvinder van dat lamme splitsingsstelsel, waardoor alle praktijk wordt verdrongen en steeds elk studentenhoofd met een of ander theoretisch stuk bezwangerd is. Maar, ziet! praktijk is reeds uit den doode herrezen in den vorm van het Technisch Studenten Tijdschrift. Want al moge het eerste nummer door zijn berucht geworden pijpenstopper velen een lachje op het gelaat getooverd hebben, men zal nu moeten erkennen dat de aanhouder wint en het T. S. T. in zijn derde nummer haar ondernemers ten eere strekt. Daar blinken dan tusschen verspreide formules en een enkele graphische voorstelling verscheidene foto's ons tegen, foto's — om het zoo eens uit te drukken — van den ingenieurswetenschap op het platte land, vergezeld van artikels waarin goddank niet altijd „die graue Theorie“ hoofdzaak is. En is dat niet juist de goede weg voor dit tijdschrift? Zal het niet, wanneer het eens in de twee weken, elk wat wils, ons brengt de praktijk onzer wetenschap, het werkelijk vechten en overwinnen der natuurkrachten, de arbeid, niet van den dokter-ingenieur op de T.H., maar van den kortweg-ingenieur buiten de T.H., zal het dan niet in een groote leemte helpen voorzien? Een leemte die men ook reeds tracht te vullen met excursies en lezingen,

maar die altijd zal blijven bestaan, zoolang onze studie omvat het bouwen en wrochten en wijzelf daarbij de werkzaamheden steeds aan arbeiders zullen overlaten en immer met berekeningen, teekeningen en raad de leiding zullen voeren. Het T. S. T. kan ons evenwel een flink stuk nader brengen tot het ideaal dat *de leider ook den arbeid meester is*. „Kan” moeten wij schrijven, want het bestaan van dit tijdschrift is helaas nog niet verzekerd. Wat een teleurstelling voor hen die de ondernemingsgeest hebben gehad dit scheepje in zee te sturen, zou het echter zijn wanneer het door gebrek aan belangstelling zou stranden.

**Komt met U elfhonderden en teekent in!!**

Eerbied voor den durf en het enthousiasme waarmede dit tweede Delftsche studentenblad wordt opgezet, hebben ons 't bovenstaande doen schrijven, ondanks dat wij als redacteuren van een bestaand blad iets als een concurrentiegeest in ons voelden wakker worden.

Zou voor beiden in de Delftsche wereld ruimte bestaan? Gelukkig dat wij daarop in deze dagen ja kunnen antwoorden! Er openbaart zich weer een drang naar vrije studie schreven we hierboven en daarmede bedoelden we meer als de studie alleen en wij laten de volle klemtoon vallen op *vrije*. Vrijheid vragen we weer, verlossing van examens, vrijheid niet alleen om ons te ontwikkelen tot de wetenschappelijke maar ook tot mensch. Wij zijn overtuigd dat die vrijheid, indien door uitbreiding van studie door verzwaring van exameneischen beperkt en ingekrompen, steeds weer gevraagd, geëischt zal worden en dat steeds de Delftsche student zich weer zal vrij vechten en die vrijheid tot zijn vorming als mensch zich immer weer zal veroveren. Zouden wij weer aan het begin van dagen staan waar de knellende banden zullen worden losgerukt? Zijn daar teekenen die daar op wijzen? Is het schijn of werkelijkheid dat er weer meer leven komt in de brouwerij, dat er roering ontstaat in ons vereenigingsleven? Wij gelooven van wel, wij meenen dat nóg niet de student zich oplost in de groote maatschappij, dat nóg ons eigen leven en wereldje bestaat en wordt verdedigd, dat nóg wij, studenten, onszelven steunen in ontwikkeling en den strijd tot menschwording en daarom achten wij het bestaan van het Studenten Weekblad verzekerd naast het T. S. T. dat onze ingenieersvorming zal bevorderen.

Als een dergelijk teeken van opleving zien wij met vreugde dat, tengevolge van de huidige stroomingen van belangstelling, tot den Senaat van het D. S. C. is doorgedrongen het besef: daar zijn studenten, daar is een vereeniging en ten slotte is er een bestuur. Helaas vinden we in dit zelfde weekblad een man die weer zegt: eerst een bestuur, dan een vereeniging en dan ook nog studenten (zie 't stuk inzake Wetsvoorstellen door L. T.). Hoe diep zitten zijn oude begrippen wel geworteld dat deze L. T. maar niet kan inzien: dat de studenten een vereeniging en die vereenigingsleden uit hun midden een bestuur vormen en dat zulks de eenige ware en juiste weg is; en dat men nooit moet gaan rede-neeren: er is een bestuur nu kiest dat bestuur zijn opvolgers en zijn dan de leden erg ontevreden, dan mogen zij ook mede helpen. Neen L. T., niet het bestuur behoort zijn opvolgers te kiezen maar de leden moeten steeds hun bestuur kiezen en blijven kiezen. Nimmer behoort ook een bestuur de verantwoording voor zijn opvolgers te dragen, neen, de vereeniging zelve blijft telkens verantwoordelijk voor het bestuur dat zij gekozen heeft. Begrijpt L. T. dan niet dat juist dat vervloekte systeem van opvolgers kiezen het bestuur niet meer tot middelpunt van de vereeniging maakt, maar het er afgezonderd boven plaatst van welke hoogte plaats zoo nu en dan een beschermende hand wordt uitgestoken om enkele „opvolgers” naar boven te hijschen, die evenwel bij deze ten hemel stijging noodzakelijk het verband met het Jedengros verliezen. Zoo tusschenbeide wordt dan verontwaardigd op het gebrek aan belangstelling geweest, maar hoe die te verwachten van leden die niet dan met veel spektakel en groote moeilijkheden (zie Verkiezing S. P.) invloed op den loop der zaken kunnen uitoefenen. Wat is natuurlijker dan dat telken jare de leden van het D. S. C. de koppen bij elkaar steken en beslissen wie hun dit jaar zullen voorgaan; waarom moeten de voorgangers van vroegere jaren dat zooveel beter weten? Worden de werkzaamheden van den Senaat (behalve het onbeduidende officieele gedoe) niet bepaald door de stroomingen in het Corps? Wat zijn toch die geheimzinnige werkzaamheden die een Senator wel en een medelevend Corpslid

niet zou kunnen? Meent L. T. heusch dat de onmondigen in het Corps de meerderheid hebben, en kent hij werkelijk zoo weinig oordeel aan de Heeren leden toe dat hij bang zou zijn slechte kandidaten te zien geboren worden? Bewijst de praktijk niet vaak het tegendeel doordat de Senaat (zie toelichting) de menschen juist niet kent? Is niet een eerste vereischte dat de leden iemand vertrouwen en achten en niet een vijftal afgetreden senatoren alleen? Is het werkelijk niet te gek dat een bestuur als zoodanig een bestuur kiest waar het in de praktijk op neer komt? Is dat allemaal niet heel mooi in een klein vereenigingetje, waar het Bestuur zuiver administratief werk doet, het eene jaar beter het andere slechter, en bepaalde verkiezingen te veel omslag met zich zouden brengen; maar is het niet belachelijk te beweren dat het Corps niet in staat zou zijn zijn eigen Senaat en Almanak-redactie te kiezen?

Bovendien, U dweept zoo met de oude gewoonten, wist U dan niet dat het vroeger altijd anders geweest is? Deze verkiezingen waren toen dagen van veel gewicht en algemeene belangstelling in het Corps. Kunt U U niet begrijpen dat wij nu eigenlijk de laatste jaren met dat akelig (U noemt het mooi) artikel opgescheept zitten doordat op een goeden dag bij lauhte onder de leden de Senaat de mos invoerde dat het zijn eigen vriendjes tot opvolgers koos? Er is geen sprake van een middel om initiatief op te wekken, wel van het afschaffen van een middel dat diende om 't initiatief te fnuiken. Zou heusch het D. S. C. toelaten dat een lintjessollicitant even door 20 vriendjes werd gekozen, zouden er dan werkelijk geen andere menschen zijn om dat door het stellen van een ander te verhinderen? kom dat meent U niet.

De Senaat heeft over zijn opvolgers niets aan het Corps te raden, het Corps zal oordeelen over het werk door den ouden Senaat gedaan en naar zijn bevindingen de nieuwe zelf benoemen.

Wat het doel van den Senaat met deze voorstellen is doet weinig ter zake, het gevolg is dat Senaat en Almanak-redactie gekozen zullen worden door hen die daartoe alleen het recht hebben! Steeds zullen Senaatsleden en oud-Senaatsleden als stellende veel belang in Corpszaken een groep van 20 kunnen vormen. Hebt U nooit het onrechtvaardige gevoelt dat terwijl in de wet Senaat en 10 leden gelijk staan, de Senaat steeds het voorrecht had zijn kandidaten 't eerst bekend te maken?

Men moet niet volgens L. T's oude begrippen bestuur en „de leden” gaan scheiden; als gesproken wordt van keuze door „de leden” dan is onder „de leden” ook de fractie begrepen gevormd door bestuurderen, oud-bestuurderen en enthousiasten. L. T. stelt 't ook graag voor dat onder „de leden” alleen obscuren, onverschilligen en maniakken te vinden zijn.

En dan het plannetje van L. T.!!

Denkt U heusch, dat als de Senaat zich verzekert dat zijn kandidaten de eventueele benoeming zullen aannemen, de leden maar kandidaten in den wilde zouden stellen zonder meer. Ik begrijp niet veel van dat spulletje met de bus, alsof niet iedereen vooruit weet wie er gesteld zijn. Meent U dit plannetje?

Uw slot is één en al roep over dat mooie bestaande wetsartikel. Daartegenover wil ik mijn hartgrondigen wensch uitspreken dat de Senaat van het D. S. C. in de komende jaren weer (let wel, in oude tijden was het zoo) zal vertegenwoordigen het Delftsch Studentencorps en nooit meer een kluitje oud-Senatoren en vriendjes.

Zoedoende zal het D. S. C. zich zelve weer besturen en het Corpsleven, de Cerberus van de vrije studie, weer krachtiger dan ooit kunnen worden.

C. T.

## BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

### SOCIETEIT PHOENIX.

Uitslag verkiezing Bibliothecaris:

Stemming P. J. Willekes Macdonald 107, G. H. van Senden 79 en H. C. M. Vrins 78 stemmen; herstemming P. J. Willekes Macdonald 152 en G. H. van Senden 106 stemmen; zoodat gekozen is de heer P. J. Willekes Macdonald.

## SNJEUNTOJOUNSELSKIP „FRISIA“.

Takomme Snjeun dikiten op e Societeit Phoenix. Middeis jout 't om 5 ûre krékt eak nog ien swiet súpke mei swietekau by de foarsitter oan hús.

De foarsitter,  
KLAES SICKENGA.

—o—

## SOCIAAL-DEMOCRATISCHE STUDENTENCLUB.

Openbare Vergadering op Donderdag 24 November, in het gebouw der Loge, Choorstraat 16a, te 8<sup>1</sup>/<sub>4</sub> uur 's avonds. Spreker: J. A. van der Tempel, secretaris van het Nederl. Verb. van Vakverenigingen. Onderwerp: De Nederlandsche Vakbeweging.

## CORRESPONDENTIE.

Aan T. (L. T.) De Redactie verzoekt U dringend niet de eene redacteur door middel van een onwetende tweede voor den gek te houden. De onderteekening T. sticht verwarring, er is een redacteur die liever niet al het door U geschrevene op zijn verantwoording krijgt, 't blijft dus L. T. Het staartje was te lang, geen tijd en geen ruimte.

## ADVERTENTIEN.

## DICTATEN.

GEVRAAGD te koop of ter overschrijving **volledige** en **duidelijke** dictaten voor M<sub>1</sub> van:

ANORGANISCHE SCHEIKUNDE.  
ANALYTISCHE „  
ANALYSE.  
BESCHRIJVENDE MEETKUNDE.  
NATUURKUNDE B. O.  
DELSTOFKUNDE.  
WERKTUIGBOUWKUNDE.  
ERTSKUNDE.  
ANALYTISCHE MEETKUNDE.

Reflectanten worden beleefd verzocht aanbiedingen met prijsopgaven te adresseeren onder No. 5562 s.-w., aan het Bureau van dit Blad.

— Ondergeteekende beveelt zich aan voor

## Strijk- en Harmonie-Orkest,

bestaande uit een, drie, vijf of meer eerste klas musici.

— BILLIJKE CONDITIES. —

Adres: B. J. FELS, Molenstraat 40.

Technische Boekhandel en Drukkerij  
J. WALTMAN Jr.,

Binnenwatersloot 33-35. -- DELFT.

## VOORRADIG:

UHLANDS INGENIEUR-KALENDER 1911.	f 1,95
BETON KALENDER 1911.	„ 2,60
KALENDER für EISENBAHN TECHNIKER	„ 3,—
INGENIEUR-KALENDER f. WASSER-STRASSEN-BAU und KULTUR-INGENIEURE.	

## AGENDA.

## DEN HAAG.

Zaterdag 19 Nov. Schouwburg. Fr. Opera: „Zaza“; 8 uur.  
Geb. v. K. en W.: Derde abonn.-concert (serie A) van het Concertgebouworkest, onder leiding van Willem Mengelberg; Soliste: Margarethe Preuse—Matzenauer (zang); 8 uur.

Zondag 20 Nov. Geb. v. K. en W. Nederl. Tooneelvereniging: „De Meid“; 8 uur.

Dinsdag 22 Nov. Diligentia: Concert door het Rheinisches Trio; 8 uur.

Woensdag 23 Nov. Geb. v. K. en W.: 2e Diligentiaconcert met medewerking van het Residentieorkest, onder leiding van mr. Henri Viotta; soliste Elena Gerhardi (zang); 8 uur.

## ROTTERDAM.

Maandag 21 Nov. Nutszaal: Concert van „Symphonia“, solisten mej. Lea Fuldauer, zang, mr. G. E. Stolk, viool; 8 uur.

Techn. Boekhandel en Drukkerij  
J. WALTMAN Jr.

Afdeeling DRUKKERIJ, Vlamingstraat 34,  
Telefoonnummer 286,

— beveelt zich beleefd aan voor de levering van: —  
Boek- en Steendrukwerk, Autografiën enz. Visitekaartjes, Brievenhoofden, Kwitantien, Convocatiebiljetten en -kaarten, Contributiekaarten, Diploma's, Wetten en Reglementen, Dissertatiën en Stellingen, Programma's, Invitatiekaarten, Menu's, Balboekjes. Voor Drukwerk van Vereenigingen zijn tal van vignetten beschikbaar.

Technische Boekhandel en Drukkerij  
J. WALTMAN Jr.

— BINNENWATERSLOOT 33—35. —

## Losse nummers verkrijgbaar van:

## SPORTBLADEN.

DE COURANT (alleen Maandagochtendnummer)	5 cent.
HET MAANDAGOCHTEND BLAD, (Sportnieuws)	5 „
SPORTKRONIEK. . . . .	10 „
SPORTBLAD . . . . .	10 „
REVUE DER SPORTEN . . . . .	15 „
DE SPORT . . . . .	10 „

## GEILLUSTREERDE WEEKBLADEN.

DE PRINS . . . . .	6 cent.
DE WERELDKRONIEK . . . . .	10 „
DE WEEK . . . . .	15 „
DIE WOCHTE . . . . .	20 „
BUITEN . . . . .	15 „
HOLLAND EXPRESS . . . . .	12 <sup>1</sup> / <sub>2</sub> „
PAK ME MEE. . . . .	5 „
HET STUIVERSBLAD. . . . .	5 „
HET LEVEN . . . . .	9 „

## Nieuw verschenen Werken

voorhanden in den

Technische Boekhandel en Drukkerij J. WALTMAN Jr.,  
Binnenwatersloot 33-35.

- |  |   |
|--|---|
| AIKEMA. Motortoeurisme te water. Handleiding voor bezitters van Motorvaartuigen. f 1,70  | H. N. DE FREMERY. Wat gebeurt er met ons als wij sterven? f 0,30  |
| A. VAN VELZEN. De Bleriot Vliegmaschine, met talrijke afbeeldingen. „ 0,10   | LHOTSKY. Vader en zoon. Een woord van inlichting aangaande sexueele aangelegenheden. geb. „ 0,90  |
| STEINBUGH. De Automobiel. Aanschouwelijk uit- en inwendig voorgesteld door een beweegbaar model en groote plaat, en in alle onderdeelen verklaard. „ 3,75  | OOSTERHOUT. De fransche omwenteling. „ 1,90   |
| Prof. VAN ITERSON. De beteekenis van de leer der sterkte-berekeningen bij het tot stand brengen van ijzerconstructies en haar waarde voor de vorming van den Ingenieur. Rede uitgesproken den 3 November 1910. „ 0,50  | MEYER. De rechtstoestand van gemeente-ambtenaren en -werklieden. „ 1,90   |
| Dr. N. KOOMANS. Draadlooze telegraphie. Populaire natuurkundige verklaring met afbeeldingen „ 0,75   | Prikkelt het naakte de jeugd en moet men zich er voor schamen door Leo Lauer. „ 0,50  |
| VAES. Technische onderwerpen op eenvoudige wijze behandeld No. 1. „ 0,90   | MOSCOVITER. In den strijd tegen de tuberkulose. „ 0,25  |
| W. H. COOL. De vliegmaschine. Hare samenstelling en werking beschreven voor Niet—Technici. „ 0,60  | SCHNIKE. De Los-van-Rome-Beweging. „ 0,40   |
| NAVARCHUS. Als de groote oorlog komt. „ 0,90   | PRO en CONTRA. Serie VI, No. 8. „ 0,40  |
| Als iemand wil weten wat een moderne oorlog is, en hoe een wereld-oorlog zal zijn, kan hij niet beter doen dan dezen te bezien door de oogen van dezen schrijver.  | Afschaffing van krijgswaarden.<br>Pro: Henri van der Mandere.<br>Contra: C. A. Prins.   |
| HAMME. Wolven in Menschengedaante. Roman uit het Woekeraarsleven. „ 1,90   | VICTOR DE MELJERE. De roode Schavak. „ 1,75   |
| RONALD MACDONALD. Het zwaard des konings „ 0,60  | VIOLLET LE-DUC. Geschiedenis van een teekenaar met 100 illustraties, naar teekeningen van den schrijver. geb. „ 2,50                          |
| VAN ABKOUDE. Met de poppenkast op reis. Avontuurlijke lotgevallen van 3 journalisten. ing. f 0,90, geb. „ 1,25   | FR. NIETZSCHE. Ecce Homo. Vertaling van E. Coenraads met een studie van Is. Querido. geb. „ 2,50  |
| NORMAN ANGELL. De groote illusie. „ 1,90   | J. EVERTS. Proza. „ 1,25  |
| Dit hoogst belangrijke boek geeft antwoord op het groote vraagstuk: Oorlog of vrede.   | CYRIEL BUYSSE. Het Ezelken. Wat niet ver-<br>geten was. „ 2,90  |
| E. STARK. Uit Indië, Egypte en het Heilige Land. Brieven aan zijn vrienden met 2 etsen en 12 illustraties. ing. f 3,90, geb. „ 4,50  | ANDENNE. Pieter Goeree (van kussen en tranen II). „ 3,25  |
| SWIJTING. The Hague peace conferences of 1899, and 1907. „ 0,40  | Mevr. OVERDUYN—HEYLIGERS. Als de Sennahs bloeien. „ 1,90  |
| The results obtained, the principles applied and the influences felt.  | ESTEIE. Russische Joden. „ 2,75   |
| O. C. MALVARY. In de modder der wereldstad, met platen. ing. f 0,90, geb. „ 1,25   | FRED. VAN EEDEN, 't Paleis van Circe. „ 1,25  |
| Dit boekje verscheen in het Engelsch, waar 100000 Exemplaren in korten tijd verspreid werden, en is in verschillende talen overgebracht. De schrijver leefde geruimen tijd onder de armsten als orgeldraaister, fabrieksarbeidster, groentenverkoopster, naaister, en doet naar waarheid een boeiend verhaal van hare ondervindingen. Dit zijn verschrikkelijke onthullingen, zoowel wat het leven der armsten betreft, als over de fabriekatie van conserven, jams en vleeschwaren. | JOHANNA STEKETEE. Zedelijkheid, Roman uit het huwelijksleven. „ 1,90  |
|  | WAGNER. Das Lächeln Mariae. „ 2,60  |
|  | ROHRMANN. Nora. „ 1,30  |
|  | WEINHOLDT. Arndt. „ 2,40  |
|  | VON ZOBELTITZ. Meerkatz. „ 3,25   |
|  | L. E. Twee levens. „ 2,90   |
|  | SAVENI. Le Jeunesse de la grande Catherine. „ 0,80  |
|  | FRED. NIETZSCHE. Pages choisies. „ 1,90   |
|  | UZANNE. Parisiennes de ce temps en leurs divers milieux, etats de conditions (nieuw deel in de Serie „Etudes de sociologie feminine”). „ 4,15 |
|  | BLOEMLEZING uit de nieuwste Nederlandsche dichtkunst 1905—1910. Samengesteld door A. Gutteling en M. Uylert. „ 0,60                           |
|  | CH. WAGNER. Sois un homme. Simples Causeries sur la conduite de la vie. „ 0,70  |